

РИЛЪ НѢКОЙ ОЧИ ТЕ НА СЛѢПОРОЖДЕНЪ (ЧЕЛОВѢКЪ).

33 Яко не бы былъ толъ отъ Бога, не бы могъ да прави нищо.

34 Отговориша и рекоха мв: въ грѣхове се си родилъ ты сичкіо, и ты ли ны оучиша; и изгнаша го вѣнъ.

35 Ч8 Иисусъ че го испѣдиша вѣнъ: и като го намери, рече мв ты вѣрвашъ ли въ Сына Божія.

36 Отговори той и рече мв: и кой е Господи, да вѣрвамъ въ него.

37 А Иисусъ мв рече: и виделъ си го, и който говори съ тебе, той е.

38 А той рече: вѣрвамъ Господи: и поклони мв се.

39 И рече Иисусъ: да сядъ азъ дойдохъ въ толъ свѣтъ: да да видатъ оніа които не видатъ, а оніа които видатъ да вѣдатъ слѣпни.

40 И чвхъ нѣкон отъ фарісенъ които бѣхъ съ него тіа (словеса), и рекоха мв: да не сме и ніе слѣпни.

41 А Иисусъ имъ рече: ако быхте были слѣпни, не быхте, имали грѣхъ: а сега говоритече видиме: грѣхъ прочее вашъ штава (на васъ).

ГЛАВА 10.

Истина истина ви говоримъ, който не влади предъ вратата та

въ дворатъ овчи, но прелади отъ друго място, той е хайдутинъ и разбойникъ.

2 А който влади предъ вратата, пастырь е на овцы те.

3 Немв двернико отвара: и овцы те мв слышатъ гласъти: и свои те овцы выка по имени, и искарява ги вѣна.

4 А когато искара вѣна свои те овцы, ходи предъ нихъ: а овцы те по него идатъ, зашото знаатъ неговата гласъ.

5 А по чвждъ (гласъ) не щатъ да пойдатъ, но ще побѣгнатъ отъ него: дащото не знаатъ чвждыатъ гласъ.

6 Така притча имъ рече Иисусъ: но они не разумѣха що беше онова щото имъ дѣмаше.

7 И рече имъ пакъ Иисусъ: истина истина ви говоримъ, да що азъ самъ врата та на овцы те.

8 Сички те, които са дошли по на предъ отъ мене, хайдуте си и разбойници: но не послушаха ги овцы те.

9 Азъ самъ врата та, който вѣдже предъ мене, ще да се спасе: и ще вѣдже и илѣдже, и паша ще да намери.

10 Хайдутинъ не дохожда (за друго) токмо да сѫбие и погуби: азъ дойдохъ да иматъ животъ, и по много да иматъ.

11 Азъ есмъ пастырь добрий: добрий пастырь полага си дѣла та за овцы те.

12 А наемнико, който не е